

el nou cavall EXPRESS

30 anys

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

ABRIL - MAIG 2019

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

EDITORIAL

Hola companys i companyes,

Ja a les portes de la sortida del mes d'Agost, us faig saber que estem treballant per tal de trobar la ruta més adient que, al igual que l'any 2018, ens prepara l'Erik Bonnemazou.

Sobre la taula tenim tres propostes: País Basc francès, Gavernie i la volta al Monte Perdido. Les dues últimes rutes d'alta muntanya són les que en principi triaríem, però el principal problema que ens trobem, i que molts de vosaltres heu patit si heu organitzat alguna ruta, és l'allotjament per un grup d'unes 20 persones i si això li afegim que són rutes que cada dia es dorm en un lloc diferent i a més estem parlant de la primera setmana d'agost i els hotelers són reticents a llogar habitacions per un dia, estem fent gestions per solucionar-ho, us mantindrem informats.

Per una altra banda, quasi segur que a tots us ha arribat la informació de que hem signat un conveni de col·laboració amb Decathlon. El que això representa per l'associació, si algú no ho té clar o té algun dubte que truqui a l'AMAC i se li explicarà sense cap problema.

També comentar que estem tenint converses amb diverses asseguradores per parlar sobre les assegurances dels cavalls per tal de poder millorar les cobertures i, si pot ser, el preu.

Fins aviat, bones rutes !

Joan Martí Pozzi
President

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2019

MES	DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
Març	30 i 31	Autonomia/Lloc a decidir	M. Llongueras
Abril	27	La Llacuna	AMAC *
Maig	11 i 12	XXXIII Trobada/L'Estany	AMAC *
Maig	25 i 26	Autonomia/Lloc a decidir	AMAC
Juny	8 i 9	El Ripollès	Ramon Saumell
Juliol	6 i 7	La Cerdanya	Esteve Costa
Agost	3 al 11	Vacances d'estiu/Pirineu	AMAC
Setembre	14 i 15	La Garrotxa	Llampecs del Llèmena
Setembre	28 i 29	Autonomia	AMAC
Octubre	12 i 13	La Noguera	Xavi Farràs
Novembre	1, 2 i 3	XXXI Cavall de Ferro	AMAC
Novembre	30	Assemblea General de socis	AMAC

VOLTAR PER CATALUNYA

PLATGES DEL DELTE DE L'EBRE

Quan vaig veure que s'havia organitzat una sortida al Delta del Ebre em vaig emocionar perquè quina millor primera experiència podria tenir amb l'AMAC que anar a visitar un paradís com el Delta. Immediatament li vaig dir a en Kim, el meu soci, si volia que hi anéssim. No em va costar gaire de convèncer-lo i, encara que faltaven 15 dies, ja vaig començar a fer els preparatius pel viatge.

Vàrem sortir el dia 15 de Girona en direcció a Poble Nou del Delta, després d'endregar i donar sopar a les nostres dues eugues, la Perla i la Jarda, vaig començar a conèixer molta gent i cares noves, que ja em perdonareu... poc a poc aniré memoritzant. Després de sopar una bona fideuà a Ca L'Amadeo vàrem anar a descansar per estar a "tope" per a la ruta del dissabte.

Dissabte de bon matí, amb la fresca, tots preparats per començar la passejada fins a la platja del Trabucador. Jo al·lucino amb la tranquil·litat que tothom va fent, es nota l'experiència, joestic feta un nervi com la Perla, tant per ella com per a mi és la primera vegada que ens trobem entre tants cavalls, no és estrany que anés tot el camí retrotant.

El paisatge és espectacular, llàstima que els camps en aquesta

època no estan inundats, però tot i així vaig gaudir d'unes precioses vistes.

A l'arribar al mar va anar molt bé l'estoneta d'esbarjo que vàrem tenir, tot i que vaig acabar a l'aigua de la manera més tonta... per no voler-me mullar les botes vaig acabar tota ben xopa, mica en mica em vaig anar secant gràcies a què va fer un dia amb molt bona temperatura i molt assolellat.

Gràcies a la gimcana que els organitzadors ens varen preparar, vàrem passar un matí molt entretingut i divertit, un anar i tornar de grups de cavalls platja amunt i platja avall. Un cop acabada la gimcana vàrem gaudir d'una bona paella entremig de dues platges i amb molt bona companyia. Per pair bé el dinar i recuperar forces per a la tornada, res millor que una bona migdiada en un llit de sorra i herba, ben escalfats per un bon sol.

VOLTAR PER CATALUNYA: PLATGES DEL DELTA DEL EBRE

Després d'una bona nit de descans, arriba la sortida del diumenge cap a la platja del Fangar. Un cop a la platja vàrem passar tot un matí de galopades i passejades per dins i fora de l'aigua. Cavalls dins i fora del mar, mirés on mirés veia cavalls per a tot arreu, una alegria per a la vista i un bon record per emportar-me a casa. Ens vàrem recollir tots al Far i ben posats en línia ens vàrem fer unes fotos espectaculars. Com no podia ser menys i la posició ho demanava, vàrem fer una càrrega de cavalleria, que, segons tinc entès, és la primera vegada que es fa a l'AMAC ! La Perla, que ja té 20 anys, va agafar una velocitat impressionant intentant atrapar al primer. Va estar súper divertit, tret del fet que un cavall i el seu genet varen caure al entrar en una zona massa fangosa, per sort no es varen fer cap mal. Nosaltres també ens vàrem enfonsar una mica i vaig pensar que també acabaríem

donant tomballons pel fang, per sort no va ser així. Entre galopades, trotades i passejades va arribar l'hora de dinar un bon arròs del delta al restaurant Can Figueres. Després d'una sobretaula de bons companys, arriba l'hora dels adeus, marxo amb una molt bona sensació d'haver entrat en una família enamorada dels cavalls.

M'he trobat amb un ambient fantàstic i m'he sentit molt ben acollida. Sou genials, gent de l'AMAC. Ha estat una primera experiència que recordaré sempre més i m'he quedat amb moltes ganes de fer moltes més sortides al vostre costat.

Sols em queda agrair a la Laia i en Joan la molt bona feina que han fet i felicitar-los per la boníssima organització de la trobada.

Isabel Querol Sánchez

PLATGES,
PASSEJADES I
GALOPADES... COM
A EXCEPCIÓ !!!

VOLTAR PER CATALUNYA

MONELLS I ELS SEUS VOLTANTS

Els passats 16 i 17 de març vàrem fer la sortida de l'AMAC. Aquesta vegada vam anar al Baix Empordà.

En primer lloc, i com sempre, felicitar els organitzadors. Montse i Mateu, gràcies pel programa que ens vàreu preparar i per ensenyar-nos i fer-nos gaudir de la vostra terra.

Ens vàreu rebre amb un esmorzar fantàstic a casa vostra on vàrem menjar els embotits de la zona i aquell pa de coca sucat amb "tomata" que encara em fa salivera pensar-hi!!

Vam poder contemplar aquells magnífics paratges. Entenc l'orgull que hi poseu quan dieu que: Com l'Empordà res no hi ha!

Aquells poblets medievals, aquells camps.. Vam conèixer indrets tant bonics com Monells, Madremanya, Pedrinyà, Púbol i aquells camins que ens van permetre passejar, trotar i fins i tot hi havia una ruta pels qui volguessin galopar, guiats per en Quim que en tot moment estava pendent de nosaltres.

La visita "cultural" va ser al Castell de Púbol, el regal que en Dalí va fer a la seva estimada Gala.

Va ser una visita molt enriquidora. Potser a més d'un ens va canviar l'opinió que teníem de la musa d'en Dalí. Una dona seriosa i misteriosa. Després de saber una mica més de la seva vida, una joventut dura i trista, entenem el seu posat.

A Monells teníem l'allotjament en un hotelet típic empordanès. Quin poble tant bonic! No m'estranya que el triessin per fer el rodatge de "8 Apellidos Catalanes" . És el millor escenari! Aquella Plaça de Jaume I, que tantes i tantes vegades

hem vist per la televisió i el cinema, o el carrer dels Arcs, tan típic de l'Empordà... o aquelles masies tan nostres, reconstruïdes i convertides en autèntiques meravelles i obres d'art.

De nou gràcies Montse i Mateu. Heu triat el millor temps per fer la sortida. Tot ens va acompanyar, els colors dels camps, la temperatura, el menjar... fins i tot els cavalls estaven contents amb tanta verdor.

Qualsevol altra època de l'any hagués estat més difícil trobar aquella pau. Tots sabem, l'Empordà és un dels destins preferits per passar-hi els estius.

També recordaré aquesta sortida perquè vaig conèixer gent nova que venia per primera vegada. Espero que els hi hagi agradat tant com a mi i que tornem a coincidir en altres sortides.

És el que m'agrada de l'AMAC, coneixes gent d'arreu del país, els dinars/sopars són recomanables al 100%, perquè passem molt bones estones i riem moltíssim, visites llocs que potser no hi aniries mai, passes per corriols i descobreixes boscos preciosos i, el més important, gaudim dels nostres cavalls i ells s'acostumen a anar amb altres cavalls, no només els que veuen cada dia al "paddock". Fins i tot, m'atreuria a dir que estan contents de veure's de tant en tant amb els "col·legues" de rutes.

Ja podeu anar pensant en una propera!! Hi ha molts raconets encara per ensenyar-nos!!

Lydia Caparrós

Paisatge,
cultura i pobles
de pel·lícula.

ELS SOCIS FAN COSES...

RAID "LE CENTAURE" PER CAN TRAGINER

Mònica i Manolo vàrem participar a la categoria Duo com l'equip "Can Traginer" a l'edició 2019 d'aquest raid d'orientació nocturna i resistència.

Comencem explicant com hem arribat a participar en la prova d'orientació a cavall més dura d'Europa. Tres dies, entre que comença i acaba, un recorregut de dues nits amb 60 i 40 km, sense lluna i al mes de febrer, el que normalment suposa temperatures sota zero, però que en aquesta edició vàrem tenir sort i les temperatures van ser suaus per les dates que són. Després de molts anys de fer i crear rutes, sempre amb GPS o aplicacions mòbils, tant per a nosaltres, com per compartir amb l'AMAC i els Llampecs del Llémna, associacions de turisme eqüestre de les que som socis, vàrem decidir provar l'orientació més pura amb mapa cartogràfic i brúixola a través de diferents clínics que han organitzat en Francesc Rabat Bedós i en Ricard Monfort i, ja amb una base, ens hem anat preparant per poder seguir un recorregut amb aquestes eines.

Llavors vàrem participar a la primera edició del RaidTrec i ens vàrem animar molt. Ja sonava "LE CENTAURE", ja que aquest any es feia a Llagostera (Girona) perquè el va organitzar el Centre d'Equitació Cavall de Mar, uns cracks al TREC. Tant els organitzadors, com altra gent, ens

van animar, però ens faltava un cavall resistent, acostumat a la muntanya i a passar per tot arreu, ja que el cavall de Mònica els darrers 13 anys, comença a no poder tant i no el volem forçar, i el que comença a muntar ara, encara li falta un parell d'anys per poder fer una prova d'aquestes característiques.

Però vam tenir sort i el nostre amic, en Ramon Guari, ens va oferir participar amb la seva euga, la ILHADA, una euga que reuneix tot el millor per afrontar la prova i que amb l'AQUILES, el cavall d'en Manolo, formen un gran equip. No ho teníem clar, ja que, a sobre que genets i cavalls han d'estar amb una gran forma física, és una prova amb un recorregut molt difícil de seguir, però ja s'apropava la data límit d'inscripció i tant nosaltres com els cavalls estàvem en un moment excel·lent de forma, encara que teníem por a la orientació. A més, fent proves, en Manolo es va adonar que li comença a fallar la vista de prop i té problemes per veure detalls al mapa, però teníem moltes ganes de viure aquesta experiència i ens vàrem apuntar amb la il·lusió d'intentar acabar, tot i

que pensàvem que no acabaríem la primera nit. I llavors, a contra rellotge, vàrem preparar el material que ens faltava per anar bé, com una lupa que s'incorpora a la brúixola per veure millor els detalls del mapa i uns focus potents, ja que els primers que vàrem comprar, van petar a la tercera nit de proves amb ells.

Ja era el vuit de febrer i estàvem al Raid passant la primera revisió veterinària als cavalls. Hi havia un gran ambient, molta gent coneguda, molts estrangers de diferents nacionalitats i tothom molt cooperatiu i amigable. Després a sopar i sala de mapes, amb tres hores per copiar el "track", doncs és molt important el més

mínim detall. Nosaltres vàrem tenir sort, ja que cada sis minuts surt un participant, i nosaltres sortíem dels del mig, el que en principi vol dir que si no passa res i arribes dels del mig, tens més temps per dormir que els que arriben més tard, però això és relatiu després de fer el recorregut.

Ja són les 00:36 i sortim. Al principi tot molt fàcil, camins molt ben traçats i fàcils de seguir, fins i tot un túnel pel que vàrem creuar a peu, ja que muntats no podíem passar a l'altre costat de l'autovia que va cap a Palamós, i entrem al Massís de Cadiretes, i aquí, ja endinsats al bosc, sense

més llum que la dels nostres focus i sense veure l'entorn, seguir el "track" es comença a complicar: la lupa s'entela amb la humitat del bosc i les rieres i en Manolo, que era el guia fins llavors, es veu molt limitat per seguir el mapa en aquestes condicions d'humitat, ja que no hi veu sense la lupa i se li fa difícil seguir el "track". És llavors que agafa la iniciativa la Mònica i continuem fent quilòmetres pel recorregut correcte, passant els controls de tram, seguint els ritmes de tram i els controls de pas que hi ha als trams.

Encara que hi ha encreuaments i zones molt complicades de seguir, arribem a la part alta que hi ha per damunt de Tossa i, amb menys humitat, en Manolo torna a agafar la iniciativa. Aleshores passem pel Puig de Cadiretes i comencem a baixar cap a Tossa. Durant tot el recorregut anem fent un gran i constant desnivell. Per arribar a Tossa és un desnivell de baixada molt fort, a banda d'algun tram amb tal inclinació que alguns no es van atrevir a fer-los muntats, apart de que no carregués tant al cavall i és millor.

Descans a Tossa de Mar.

Arribem a Tossa pel nord i ja som al passeig de la platja. Entrem malament al control per no fer uns metres més. Són les sis del mati i, després del desgast, de la foscor i el seguiment del "track", i ja que la nostre il·l·lusió era acabar, ens és igual penalitzar l'entrada pel costat incorrecte del control.

En aquest control també hi ha revisió veterinària als cavalls. La passem bé i tant cavalls con nosaltres tenim 30 minuts per esmorzar i descansar. Repassem el recorregut i pensàvem que el pitjor ja estava fet (innocents, hahaha !). Sortim de Tossa i hem de fer un corriol d'uns 500 metres amb un desnivell molt i molt fort, però els cavalls estan en bona forma i el pugem molt bé malgrat que, a part del desnivell, el corriol està ple de regates de l'aigua i amb esglaons que fan les arrels dels arbres. Però el fem. Després tenim un llarg recorregut més fàcil, amb desnivells més suaus i encreuaments més fàcils de seguir, passant pels controls de forma força correcte i fent el temps de tram força aproximat. Però, a falta de pocs km, ens vàrem quedar clavats a una riera on no trobàvem el camí a seguir. L'havíem vist, però pensàvem que no podia ser ja que, per seguir-lo, s'havia de saltar una roca d'uns 70 cm lateral al corriol on érem i, alhora, menjar-te les branques de les plantes per poder entrar en aquell altre corriol. Vàrem pensar que no podia ser. A més, a l'arribar a la riera, ens vàrem trobar a

la meitat de participants que ens deien que no hi havia sortida i que era impossible sortir d'aquell corriol, així que vàrem tenir por a equivocar-nos i vàrem repassar el mapa. Tot ens deia que era per allà, passant per aquella pedra i entrant al corriol de darrere, però vàrem decidir recular i anar per on tothom hi anava (gran errada). Una altra cosa que tots els que conec, nosaltres inclosos, vàrem fer, és que en algun moment i perquè dubtàvem o per descansar del mapa, vàrem aprendre a fer de rastrejadors dels altres que hi havien passat abans, hahaha !!!, però als llocs complicats preferíem situar-nos i fer servir el nostre criteri, ja que havíem vist moltes errades de la majoria. El duo Francesc Rabat i Vanessa Bravo, amb els que ens vàrem trobar a molts trams, ens sembla que van ser dels pocs que hi van passar a la primera i correctament per aquell pas tant difícil de seguir. Direm que per a nosaltres eren els millors i amb diferència. Bé, al final vàrem passar tots els que ens vàrem quedar encallats a la riera, saltant la pedra de 70 cm, menjant-nos les branques de les plantes que hi havia per sobre i entrant a un corriol complicat i que als pocs metres ja no existia, però que era el rumb a seguir.

Després pistes suaus a la plana de Llagostera fins arribar a la meta a Cavall de Mar, on vàrem arribar cap a les dues de la tarda de dissabte, i uns quants participants arribarien esglaonadament fins les sis de la tarda. Com a coneixedors de la zona, el que no ens va servir de res, podem calcular que, a part dels 60 km, per les característiques del Massís de Cadiretes, vàrem fer cap als 4000 metres de desnivell aquella primera jornada, així que cavalls a dutxar, ali-

mentar-los bé i nosaltres a dinar i dormir. A les cinc començaven les revisions veterinàries per veure que els cavalls podien continuar la nit de dissabte, poques hores després. Nosaltres i cavalls estàvem esgotats, així que destacar que a nosaltres ens va fer un favor el nostre amic Carlos Martin, un gran "Horsemanship", i ens va passar ell la revisió veterinària dels cavalls, el que ens va permetre dormir de les 15:30 h fins a les 19:30.

Segona etapa. Ens despertem i ens assabentem que els cavalls han passat la revisió veterinària i ja hem d'anar a sopar, i sopant, ens assabentem que el cavall de la Vanesa no ha passat la revisió. Una pena ja que ella, amb en Francesc, anaven amb la millor puntuació.

Sala de mapes. En Manolo ja no s'atabala i entra una hora més tard i s'ho pren amb calma, però va més ràpid i ho copia millor que la primera nit. Mònica, molt més metòdica, entra a les nou i acaba una mica abans. Sortim a la una, després de preparar cavalls i material, com bateries pels focus, que s'han d'anar canviant durant la nit, i altres coses, com begudes i quelcom de menjar, però vàrem sortir amb menys coses que la primera nit.

La una i sortim muntats. Hem de dir que aquesta segona nit el recorregut per nosaltres va ser relativament fàcil comparat amb la primera, i no sabem com, però ens trobàvem molt més frescos

i àgils alhora de seguir el mapa, així que, malgrat que vàrem fer moltes més penalitzacions, perquè després de passar per zones difícils de seguir, a l'arribar als controls vàrem preferir retallar i entrar malament que fer uns quants metres bé, fins i tot ens vàrem saltar un control, imaginant que hi devia ser en aquell tram que ens saltàvem i que uns metres més endavant s'hi tornava a juntar el "track".

D'aquí creiem que ve l'altra penalització que vàrem tenir la segona nit, però molt contents perquè ens vàrem trobar molt be físicament, atès que aques-

ta prova té un desgast físic molt gran, i també molt animats per un control molt bo d'on érem en tot moment i perquè ja ens apropàvem als últims trams, que van ser més planers que els primers, però amb mitjanes més altes de velocitat. I, després d'uns 85 km, i havent dormit quatre hores, estàvem cansats. A més, entre mig, vàrem passar per un corriol en un bosc molt estret on tothom que vam veure patia molt, anaven desorientats i atabalats, perquè anàvem fent alguna pujada amb pedres on els cavalls relliscaven, menjant branques durant gran part del corriol. Al Manolo li va trencar el focus una branca, però en duia un altre de recanvi. I per fi arriba l'últim tram, planer, de fàcil seguiment i amb un mitja alta de velocitat i vàrem al·lucinar: els cavalls, més animats que nosaltres, es posaven a galopar després de 95 km i, fins i tot després de l'últim control i ja fora de puntuació, els cavalls tornaren a galopar. Uns cracks aquests cavalls, valents i amb una força i resistència increïble. Ens ho van posar tot molt fàcil i estem súper orgullosos d'ells.

Arribada, felicitats.

ELS SOCIS FAN COSES... RAID "LE CENTAURE"

Les 9:00 del matí de diumenge i ja havíem arribat. Érem els tercers en arribar i havíem sortit dels últims aquella nit, però sabíem que tindríem molta penalització i que quedariem per la cua, però l'important era acabar i no només havíem acabat, sinó que a més havíem acabat decidint què fèiem bé i què no i al nostre ritme, amb una localització exacta en tot moment, molt contents. I ara deixar descansar els cavalls i nosaltres també, mentre esperàvem que arribés la resta de participants, que va arribar durant el matí. Llavors, després de parlar amb tothom de les situacions viscudes, va arribar l'hora de dinar. Després van exposar les puntuacions i, sorpresa ! havíem quedat cinquens a la categoria duo, amb una diferència mínima amb els tercers i quarts. Molt contents i orgullosos, vàrem anar al lliurament de premis.

Tant a individual com a duo, els premis són les sivelles d'or, plata i bronze de Le Centaure. Els equips grans no tenen premi i després de felicitar-nos i acomiadar-nos de tothom, a recollir i cap a casa

amb un somriure molt gran i molt contents d'haver pogut viure aquesta experiència.

Felicitar molt fort al José Romera, amb qui vàrem anar coincidir moltes vegades els dos dies i que va venir de Madrid per participar, i va ser el gran campió en individual, i a tots els participants, ja que afrontar una prova d'aquestes característiques és molt dur. També felicitar als organitzadors, quina feinada, ja que l'organització va ser excel·lent, i també al seu equip duo, que van ser segons. També als traçadors dels "tracks", en Rabat pare i la Sabina Klingenhagen; també a la nostra amiga, Sarah Bishop, que va fer una entrega total de sacrifici. I una abraçada a tothom que va assistir i animar. Ens veiem a Bèlgica el proper febrer, que diuen que serà allà la propera edició de Le Centaure, així tenim un any per preparar-nos millor, i és que volem tornar a viure l'experiència per sempre, és una experiència única .

Mònica Rotgans i Manolo Santiago "Can Traginer"

ELS SOCIS FAN COSES...

SANT JOSEP ORIOL I EL "FOSCO"

Hola a tots,

Aquest dissabte passat 16 de març al vespre, el "Fosco" va tenir l'honor de ser l'únic cavall que va a tornar a desfilat pels carrers del Barri Gòtic de Barcelona amb motiu de l'edició 2019 del "Retaule de Sant Josep Oriol" i jo de nou la patge femenina ?? ja que abans sempre havia estat un paper pels homes.

El Retaule de Sant Josep Oriol és una representació teatral que es fa a l'entorn de la festivitat de Sant Josep Oriol, 23 de març, a la parròquia del Pi de Barcelona. La representació està organitzada per l'Associació del Retaule de Sant Josep Oriol de la parròquia del Pi. És en aquesta basílica on hi ha enterrat el sant i on s'escenifica la peça teatral, que comença amb una processó per alguns carrers del barri Gòtic. Hi prenen part els gegants del Pi, en Mustafà i l'Elisenda, a més de les figures del bestiari, el Lleó i la Mulassa, i un llegendat o missatger a cavall, que, per dos anys consecutius, és en "Fosco" el cavall del missatger i on jo vaig també vestida d'època fent de patge pel missatger que duu la notícia de la santificació de mossèn Oriol, acompanyat d'actors vestits d'època amb ciris i torxes, a part de la Guàrdia Urbana, la banda de música, que no vegis com "petà" el tambor i la gentada que vol tocar el cavall, sort que en "Fosco" té un caràcter i una paciència infinita i es deixa fer i desfer... és molt bon jan, els que el coneixeu ja ho sabeu.

També hi participen figurants que representen la comunitat de beneficiats vestits amb vestuari original de l'època i acompanyats per una cobla de ministrils que interpreten peces processonals del segle XVIII conservades a l'Arxiu parroquial de Santa Maria del Pi.

En acabar el cercavila, el missatger es queda a la porta de l'església del Pi esperant que entrin tots els que han desfilat per començar l'obra teatral i aquí és on s'acaba la nostra participació i ens podem donar una estona d'oci i fer-nos fotos en indrets on, si no fos per això, no hi podríem accedir-hi !!

Maite Puig i Fosco

Patge femení per segon any.

Equitana 2019 - 16 i 17 de març

ELS SOCIS FAN COSES...**VISITA A LA FIRA EQUITANA**

Hi vam anar des de Luxemburg amb la meva amiga Jacquie que també és cavallista (a part de tenista i fantàstica conductora). Vam conduir a tota metxa les dues hores i escaig d'autopistes alemanyes que ens separen d'Essen. Pocs límits pel que fa a la velocitat, un gust! I tickets gratuïts per gentilesa de Sotoancho Instalaciones Hípicas, de Sevilla (un altre gust de persona, en Joaquin Salado que, a més, és un professional de qualitat).

Enguany era el 25è aniversari. El recinte de la fira d'Essen era ple a vessar. 750 expositors de 30 països diferents. En aquests 25 anys Equitana ha tingut 4 milions de visitants, 25 anys de passió pel cavall, entusiasme i motivació, de diversitat tant en termes de races, com de disciplines i d'innovació. Tot sota la impecable organització de "Reed Exhibitions Deutschland".

Aquest any vam poder visitar una fira renovada des del punt de vista arquitectònic, una renovació que ha permès gaudir als visitants d'una notable millora dels espais, nous halls (8 en total) i una millor comunicació entre ells.

A Alemanya aquests anys l'equitació ha esdevingut un veritable esport de base, practicat per tothom, grans i petits, i amb una claríssima majoria femenina. En ser els dos darrers dies de fira, els descomptes en les compres eren notables i la gent venia amb maletes i carrets de la compra i sortien de la fira carregats fins a dalt de material esportiu per muntar, conjuntats (conjuntades) de cap a peus (i peülles).

Destacaria una petita selecció, segons el meu gust personal:

1 La importància de la doma en llibertat/doma natural per a la qual hi havia ple d'activitats pedagògiques i demostracions en pista (una mica avorrides sincerament). Trobo que als cavalls els costava estar concentrats amb el soroll, la megafonia i la gantada.

2 L'enorme oferta de productes "bio" en els àmbits d'alimentació i veterinària.

3 Em van fascinar plàsticament la doma en llibertat amb cavalls de PRE de la quasi màgica Kenzie Dysli, ubicada a l'Hacienda Buena Suerte. Gent d'origen alemany instal·lats a Andalusia. Només amb aquest nom ja venen ganes d'anar-hi. Vegeu-los a: www.dysli.net

4 Em va intrigar un estand dedicat exclusivament a l'àrab egipci, l'Asil Club és una associació de dedicada a la cria, venda i difusió de coneixement sobre aquesta raça especialment vistosa i funcional. www.asilclub.org

5 Em va omplir d'alegria poder comentar en català la important presència de Cavalls Llargués que presentaven cavalls de PRE en col·laboració amb Karin Kattwinkel (Innovationpreis 2019). Tenen molta sortida al mercat alemany. De fet, Llargués té delegació a Sevilla, segurament per assegurar-se l'exportació directa des de l'origen www.spanische-traumpferde-mit-hertz.de

6 Em va captivar la bellesa i funcionalitat de la raça Tennessee Walking Horse especialment adequat per a la modalitat de marxes i TREC, ja que són cavalls amb un físic molt esportiu, similar al Quarter però menys delicat de canyes, talla no massa alta i molt i molt bon cap.

7 Em va atrapar el catàleg extens de Pegasus Reitsport, tour operador alemany de viatges a cavall. Com que somio en fer una ruta per Namíbia, em vaig endur informació per anar fent boca (i guardiola). www.pegasus-sessen.de

Apa, us deixo enllaç al catàleg per si us interessa consultar els expositors. www.equitana.com

Carola Bedós Sòcia d'AMAC

